

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9CdoGp/1/2021
Identifikačné číslo spisu:	6620205023
Dátum vydania rozhodnutia:	30.01.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:6620205023.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a sudcov JUDr. Mariána Sluka, PhD. a JUDr. Martina Holíča, v dedičskej veci po poručiteľovi O. D., narodenému X. W. XXXX, naposledy trvale bytom Š. XXXX/XX, M., ktorý zomrel XX. O. XXXX vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 14D/810/2020, o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec z 30. marca 2021 č. k. 14D/810/2020-100, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Lučenec z 30. marca 2021 č. k. 14D/810/2020-100, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d Ľ a š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Lučenec uznesením z 30. marca 2021 č. k. 141)/810/2020-100 odmietol odvolanie z 10. februára 2021 podané B. Y. D. proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec, vydaného súdnou komisárkou JUDr. Martou Jurinovou 14. decembra 2020 pod sp. zn. 14D 810/2020, Dnot 208/2020. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil tým, že v čase rozhodovania Okresného súdu Lučenec prostredníctvom povereného notára bol B. Y. D. osobou vydedenou poručiteľom na základe závetu a listiny o vydedení spísaných JUDr. Janou Rovnou, notárkou so sídlom v Lučenci, J. A. Komenského 13, 13. júla 2020 pod sp. zn. NCRls 19495/2020, N 124/2020, NCRza 4097/2020, z not. 12/2020, z dôvodu ktorého nie je účastníkom konania a teda ani osobou oprávnenou na podanie odvolania proti uzneseniu vydanému notárom JUDr. Martou Jurinovou 14. decembra 2020 pod sp. zn. 14D 810/2020, Dnot 208/2020, pretože v zmysle ustanovenia § 165 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) je účastníkom konania o dedičstve ten, o kom sa možno dôvodne domnievať, že je poručiteľovým dedičom. Uvedená skutočnosť platí až do okamihu, kým nie je preukázaný opak. Skutočnosťou, ktorou by osoba vydedená preukázala opak, je právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým by došlo k vysloveniu určenia neplatnosti závetu. Takýto právny stav však môže nastať len v prípade, ak by sa ten, kto bol vydedený (keďže je na takýto právny úkon aktívne legitimovaný) dožadoval osobitnou žalobou na súde určenia neplatnosti závetu a listiny o vydedení. Keďže k takémuto právnomu úkonu zo strany osoby vydedenej nedošlo, resp. súd nemal vykonanou lustráciu v registri súdu takúto skutočnosť preukázanú, vydedený dedič nemal aktívnu legitimáciu na podanie opravného prostriedku. Keďže odvolací súd dospel

k záveru, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou, odvolanie v súlade s § 386 písm. b) CSP odmietol.

2. Na podnet účastníka B. Y. D. podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len (generálny prokurátor) v zmysle § 458 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) dovolanie generálneho prokurátora (ďalej aj len dovolanie GP) proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec z 30. marca 2021sp. zn 14 D/810/2020.

2.1. Uvedeným rozhodnutím bolo podľa názoru generálneho prokurátora porušené právo podateľa podnetu na spravodlivý proces (§ 83 písm. f/ CMP), pričom potreba zrušiť toto rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty. Obsah preskúmaného súdneho spisu preukazuje, že okrem vyššie uvedeného dovolacieho dôvodu trpí konanie inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a súčasne okresný súd nesprávne právne posúdil preskúmanú vec (§ 83 písm. g/, i/ CMP).

2.2. Podľa § 7 ods. 1 CMP účastníkom je ten, koho tento zákon za účastníka označuje. Podľa § 7 ods. 2 CMP v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu, je účastníkom aj ten, o koho právach a povinnostiach sa má konať.

Podľa § 165 CMP účastníkmi konania o dedičstve sú tí, o ktorých sa možno dôvodne domnievať, že sú porúčiteľovými dedičmi.

Z vyššie uvedených ustanovení všeobecnej právnej úpravy účastníkov civilného mimosporového konania vyplýva, že účastníkom je osoba, ktorú zákon za účastníka označuje, pričom v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu, je účastníkom i ten, o koho právach a povinnostiach sa má konať. Právna úprava konania o dedičstve za účastníka považuje všetky tie osoby, ktoré prichádzajú do úvahy ako dedičia porúčiteľa. Osobitosťou účastníctva v konaní o dedičstve je, že dedič môže, ale nemusí mať postavenia účastníka konania v priebehu celého dedičského konania.

2.3. Podstatná časť činnosti notára ako súdneho komisára v konaní o dedičstve spočíva v zisťovaní relevantných skutočností potrebných pre vyporiadanie porúčiteľovho majetku. Výsledkom šetrenia súdneho komisára v konkrétnom dedičskom konaní je aj zistenie, komu svedčí niektorý z titulov dedenia, t. j. kto prichádza do úvahy ako účastník konania o dedičstve. Ak súdny komisár šetrením zistí, komu svedčí niektorý z titulov dedenia, považuje túto osobu za účastníka dedičského konania momentom tohto zistenia, resp. u osôb, ktoré si uplatnili svoje dedičské právo na súde, momentom jeho uplatnenia.

2.4. Pri dedení zo závetu je nutné považovať za účastníkov dedičského konania dedičov zo závetu, neopomenuteľných dedičov ako i ďalších dedičov zo zákona, ktorí v závete nie sú uvedení. Ich účastníctvo trvá, dokiaľ sa nepreukáže, že k dedeniu zo zákona nedôjde. O tom, či sa niekto stal účastníkom konania o dedičstve alebo či ním prestal byť, súdny komisár nevydáva osobitné rozhodnutie. Skutočnosti významné na posúdenie práva dedičov skúma súdny komisár z vlastnej iniciatívy bez toho, aby bol viazaný návrhmi osôb, ktoré uplatňujú svoje dedičské právo.

2.5. Uvedené neplatí, ak počas dedičského konania ďalšia osoba tvrdí, že je dedičom popiera pritom dedičské právo iného dediča, ktorý dedičstvo neodmietol. V danom prípade ide o spor o dedičstvo. Ak rozhodnutie tohto sporu závisí iba od právneho posúdenia skutočností, ktoré medzi účastníkmi nie sú sporné, súdny komisár rozhodne, s ktorým účastníkom bude ďalej konať a ktorému účastníkovi účasť v dedičskom konaní ukončuje (§ 193 CMP). Dedičské právo osoby, ktorej účasť v dedičskom konaní bola ukončená, nezaniká, avšak v ďalšom priebehu konania sa na ňu neprihliada.

2.6. Inak je tomu, ak rozhodnutie sporu o dedičskom práve závisí od zistenia a posúdenia sporných skutočností (napr. neopomenuteľný dedič napáda platnosť závetu, resp. listiny o vydedení). V takom prípade súd (súdny komisár) po márnom pokuse o zmier odkáže uznesením toho z dedičov, ktorého dedičské právo sa javí ako menej pravdepodobné, aby určenie spornej skutočnosti uplatnil žalobou. Na podanie žaloby určí lehotu, ktorá nesmie byť kratšia ako jeden mesiac (§ 194 ods. 1 CMP). Súd pokračuje v konaní o dedičstve s účastníkmi podľa výsledku sporového konania. Len ak žaloba nebola podaná v lehote, ak bolo konanie o žalobe zastavené alebo ak bola žaloba odmietnutá, platí nevyvrátiteľná domnienka (§ 194 ods. 3 CMP), že spor o dedičské právo bol rozhodnutý v neprospech žalobcu a ten prestáva byť účastníkom konania o dedičstve, v dedičskom konaní sa pokračuje bez zreteľa na danú osobu.

2.7. V tejto súvislosti generálny prokurátor poukázal na skutočnosť, že úkony notára podľa § 16 ods. 2 CMP sa považujú za úkony súdu prvej inštancie, preto aj účasť dedičov na vykonávaní týchto úkonov súdneho komisára sa považuje za ich účasť na vykonávaní úkonov súdu.

2.8. Po tom čo súd (súdny komisár) vykonal v konaní o dedičstve po poručiteľovi O. D. šetrenie a zistil existenciu majetku (i podniku) v rozsahu väčšom než nepatrnej hodnoty, resp. hodnoty vyššej než sú primerané náklady na pohreb poručiteľa, okruh do úvahy prichádzajúcich dedičov ako i existenciu závetu a listiny o vydedení, s odvolaním sa na ustanovenie § 179 CMP (avšak bez odôvodnenia aplikácie tohto ustanovenia na daný prípad) ustanovil za správcu časti dedičstva - obchodnej spoločnosti U. závetnú dedičku, dcéru manželky poručiteľa.

2.9. Správcu ustanoví súdny komisár najmä z okruhu dedičov alebo z okruhu osôb blízkych poručiteľovi (resp. notára, pokiaľ nie je súdnym komisárom). Ak je predmetom dedenia podnik, ustanoví súd za správcu osobu, ktorá má skúsenosť s vedením podniku. Za správcu možno ustanoviť iba toho, kto s ustanovením súhlasí. Podľa ustanovenia § 183 ods. 2 CMP správca dedičstva začína výkon správy doručením uznesenia, ktorým bol ustanovený (v danom prípade súhlas osoby ustanovenej nepredchádzal začiatku výkonu správy časti dedičstva). Nakoľko správca dedičstva začína výkon správy doručením rozhodnutia, ktorým bol za správcu ustanovený, možno logicky dospieť k záveru, že súhlas s ustanovením za správcu bude predchádzať samotnému vydaniu uznesenia. Ak správcom dedičstva má byť osoba z okruhu dedičov, resp. z okruhu osôb blízkych poručiteľovi, predpokladá to realizáciu šetrenia, ktorej výsledkom je vymedzenie do úvahy prichádzajúcich dedičov poručiteľa, ako aj jemu blízkych osôb. Tieto skutočnosti, aj keď len v rozsahu obmedzenom môžu vyplývať tak z predbežného vyšetrenia (§ 175 CMP), ako aj zo zisťovania stavu a obsahu závetu (§176 ods. 2 CMP).

2.10. Je preto nesporné, že pri vedení konania o dedičstve spôsobom súladným so zákonom, musí byť súdnemu komisárovi zrejмый okruh účastníkov dedičského konania, resp. osôb blízkych poručiteľovi i v momente ustanovovania správcu dedičstva. S poukazom na zásadu hospodárnosti konania (čl. 12 CMP) možno v súvislosti s preskúmaným konaním uviesť, že nebolo zákonnej prekážky, aby ustanovenie správcu dedičstva bolo sprevádzané upovedomením o dedičskom práve a následným riešením (vzhľadom na existenciu závetu a listiny o vydedení) sporu o dedičstvo.

2.11. Z elektronického spisu zapožičaného Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, notárkou JUDr. Martou Jurinovou, so sídlom Lučenec, Ul. Št. Moyzesa 53, vyplynulo že súdna komisárka vydala podľa § 194 ods. 1 CMP 8. februára 2021 pod sp. zn. 14D/810/2020, Dnot 208/2020 uznesenie, ktorým účastníka konania Y. D., trvale bytom Z. odkázala, aby v lehote do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto uznesenia podal na Okresný súd Lučenec žalobu o určenie absolútnej neplatnosti závetu spísaného na Notárskom úrade JUDr. Jany Rovnej, so sídlom v Lučenci, Komenského 12, 13. júla 2020 formou notárskej zápisnice SP. zn. N 124/2020, NZ 19148/2020, NCRls 19495/2020, NCRza 4097/2020 Na základe dopytu prokuratúry ohľadne nadobudnutia právoplatnosti predmetného uznesenia, bolo súdnou komisárkou oznámené, že rozhodnutie nebolo účastníkom konania doručované.

2.12. Z uvedeného vyplýva, že otázka účasti v predmetnom dedičskom konaní, v tej súvislosti ani spor o dedičstvo neboli súdnou komisárkou do rozhodovania Okresného súdu Lučenec, t. j. do 30. marca 2021, keď súd uznesením č. k. 141D/810/2020-100 odmietol odvolanie B. Y. D., právne relevantným spôsobom posudzované.

2.13. Až Okresný súd Lučenec v rozhodnutí z 30. marca 2021 č. k. 14D/810/2020-100 posudzoval okruh účastníkov konania o dedičstve vedeného súdnou komisárkou JUDr. Martou Jurinovou po poručiteľovi O. D. pod sp. zn. 14D/810/2020, Dnot 208/2020, a to v súvislosti s odvolaním z 10. februára 2020 podaným B. Y. D., synom poručiteľa, proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec, vydaného prostredníctvom súdnej komisárky z 14. decembra 2020 pod sp. zn. 14D/810/2020, Dnot 208/2020. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil tým, že v čase rozhodovania Okresného súdu Lučenec prostredníctvom povereného notára, bol B. Y. D. osobou vydedenou poručiteľom na základe závetu a listiny o vydedení spísaných JUDr. Janou Rovnou, notárkou so sídlom v Lučenci, J. A. Komenského 13, 13. júla 2020 pod sp. zn. NCRls 19495/2020, N 124/2020, NCRza 4097/2020, znot 12/2020, z dôvodu, ktorého nie je účastníkom konania a teda ani osobou oprávnenou na podanie odvolania proti uzneseniu vydanému notárom JUDr. Martou Jurinovou 14. decembra 2020 pod sp. zn. 14D 810/2020, Dnot 208/2020, pretože v zmysle ustanovenia § 165 CMP je účastníkom konania o

dedičstve ten, o kom sa možno dôvodne domnievať, že je poručiteľovým dedičom. Uvedená skutočnosť platí až do okamihu, kým nie je preukázaný opak.

2.14. Generálny prokurátor uviedol, že Okresný súd Lučenec B. Y. D., synovi poručiteľa, odmietnutím odvolania odoprel postavenie účastníka dedičského konania po poručiteľovi, čím mu negoval právo na spravodlivý súdny proces. Obsahom práva na spravodlivý proces je právo na prístup k súdu. K porušeniu práva na prístup k súdu dôjde, okrem iného, ak sa súd bez právneho dôvodu odmietne vecou zaoberať, najmä ak procesný úkon účastníka konania bez zákonných dôvodov odmietne.

2.15. V danom prípade dedičský súd odmietol odvolanie syna poručiteľa, nesprávne sa domnievajúc, že v danom štádiu konania nie je účastníkom konania podľa ustanovenia § 165 CMP.

2.16. Právna úprava konania o dedičstve za účastníka považuje všetky tie osoby, ktoré prichádzajú do úvahy ako dedičia poručiteľa. Preto je pri dedení zo závetu nutné považovať za účastníkov dedičského konania dedičov zo závetu, neopomenuteľných dedičov ako i ďalších dedičov zo zákona, ktorí v závete nie sú uvedení, pričom ich účastníctvo trvá, pokiaľ sa nepreukáže, že k dedeniu zo zákona nedôjde.

2.17. Okresný súd Lučenec pri posudzovaní okruhu účastníkov konania o dedičstve po poručiteľovi O. D. postupoval opačne, keď odmietnutím neopomenuteľného dediča s poukazom na existenciu závetu a listiny o vydedení, za účastníkov konania považoval iba závetných dedičov, pričom sám konštatoval, že predmetný stav je zvrtný na základe určenia neplatnosti závetu a listiny o vydedení. Zo zákonnej definície účastníka konania o dedičstve súd negoval predpoklad úvahy o možnom postavení účastníka konania, ktorý je v ustanovení § 165 CMP vyjadrený v spojení „tí o ktorých sa možno dôvodne domnievať“. Nezákonným spôsobom, prostredníctvom svojho výkladu, zúžil okresný súd okruh účastníkov dedičského konania a následne odmietnutím procesného úkonu syna poručiteľa, (podaného odvolania), odňal mu možnosť konať pred súdom.

2.18. V tejto súvislosti preto generálny prokurátor uviedol, že svojím postupom súd nielen negoval právo účastníka konania na prístup k súdu, ale v dôsledku nesprávnej interpretácie právnej normy, nesprávne vymedzil okruh účastníkov konania, t. j. nesprávne právne vec posúdil. Na odmietnutie včas podaného odvolania podľa § 386 písm. b/ CSP neboli splnené zákonom predpokladané dôvody, t. j. že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou.

2.19. Generálny prokurátor uviedol, že v preskúvanom prípade je podmienka subsidiarity splnená, nakoľko podateľ podnetu nemal k dispozícii iný prostriedok nápravy. Dovolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o odvolaní nie je prípustné (§ 73 ods. 2 druhá veta CMP).

2.20. Vádu dovolaním napadnutého uznesenia konajúceho súdu je potrebné charakterizovať ako „fundamentálnu“. Účastníkovi konania o dedičstve, synovi poručiteľa, skôr než súdny komisár pristúpil k riešeniu otázky okruhu dedičov (v rámci realizácie práv dediča a sporu o dedičstvo) súd odňal práva účastníka konania o dedičstve tým, že v prvom rade nerozhodol vecne o ním podanom riadnom opravnom prostriedku, v rade druhom, ako to vyplýva zo súdneho spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 14D/810/2020, nepriznal procesným úkonom syna poručiteľa v konaní o dedičstve tie účinky, ktoré by inak procesné normy s nimi spájali, nakoľko ho nepovažoval za účastníka konania podľa § 165 CMP. Potreba nápravy teda prevyšuje nad záujmom zachovania nezmeniteľnosti súdneho rozhodnutia a nad princípom právnej istoty, a to i z dôvodu obavy, aby sa takýmto postupom otázka nadobudnutia dedičstva nepresunula z mimosporového konania realizovaného súdnym komisárom až do konania sporového v rámci určovania existencie vlastníckeho práva k pôvodnému majetku poručiteľa, a v tom rozsahu i prejudiciálneho riešenia platnosti závetu.

2.21. Z uvedeného mal generálny prokurátor za to, že princíp proporcionality je dodržaný a dovolanie generálneho prokurátora je v zmysle ustanovenia § 78 CMP prípustné.

3. K dovolaniu generálneho prokurátora sa vyjadrila závetná dedička L. Z., narodená XX. O. XXXX, bytom v M., Š. XXXX/XX, ktorá uviedla, že s dovolaním nesúhlasí v celom rozsahu, a mala za to, že nebol dôvod jeho podania, keď namietla stav účastníctva v konaní podávateľa podnetu, ktorý nebol vyhodnotený zo strany dovolateľa správne. Mala za to, že B. Y. bol v pravom a platnom závete vydedený a nesvedčila mu ani domnienka účastníctva konania, keď súdny komisár vyhodnotil závet poručiteľa ako platný, a táto domnienka platila, až kým sa nepreukáže opak právoplatným rozhodnutím súdu. Namietala i záver dovolateľa o preukázaní verejného záujmu. Mala za to, že inštitút správcu dedičstva je zriadený pre ochranu dedičstva ako okruhu majetku a teda hodnôt dedičstva. Ide o

neodkladný úkon v dedičskom konaní, pričom jeho účelom je zachovanie majetku poručiteľa jeho náležitým spravovaním počas prebiehajúceho dedičského konania. V tomto prípade bolo skutočne preukázané, odvolávajúc sa na súdny spis a správy správcu časti dedičstva, že jeho ustanovenie bolo nevyhnutné, nakoľko podnik ostal bez osoby spôsobilé konať v jeho mene a dochádzalo k značným škodám, ktoré bolo nevyhnutné okamžite zvrátiť, čo sa ustanovením správcu časti dedičstva a jeho efektívnym konaním podarilo. Práve záujem na zachovaní hodnôt majetku poručiteľa v predmetnom dedičskom konaní je prvoradé a má prednosť pred verejným záujmom na zachovanie práva na spravodlivý proces, ktoré však podľa jej názoru zachované bolo. Na základe uvedeného navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd dovolanie generálneho prokurátora v zmysle § 448 CSP zamietol.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie generálneho prokurátora podal oprávnený subjekt v zákonom stanovenej lehote (§ 461 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 464 CSP v spojení s § 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je prípustné i dôvodné.

5. Podľa § 78 ods. 1 CMP proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky, ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

Podľa § 78 ods. 2 CMP dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty.

Podľa § 81 CMP dovolanie podáva generálny prokurátor na Najvyššom súde Slovenskej republiky do jedného roka od právoplatnosti rozhodnutia súdu.

Podľa § 86 CMP na konanie o dovolaní generálneho prokurátora sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku o konaní na dovolacom súde, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. S prihliadnutým na doterajšiu judikatúru EŠP ako aj rozhodnutia najvyššieho súdu (napr. sp. zn. 7 CdoGp 1/2017) dovolací súd má za to, že ak generálny prokurátor dospeje k záveru o existencii fundamentálnej procesnej vady je oprávnený podať dovolanie vtedy, keď strana sporu (účastník konania) nemohla predtým sama svojou procesnou aktivitou - v tomto prípade podaním odvolania - dosiahnuť nápravu procesnej vady alebo nesprávnosti a domôcť sa ochrany svojich práv. Dovolací súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 331/2006, kde ústavný súd vyjadril záver, podľa ktorého ochrana poskytovaná mimoriadnym opravným prostriedkom subjektu odlišného od účastníka konania je prípustná vtedy, ak osoba, ktorá sa domáha podania takéhoto mimoriadneho opravného prostriedku, nemala k dispozícii zákonom dovolené a efektívne prostriedky na ochranu svojich práv a zákonom chránených záujmov (najmä podaním niektorého z opravných prostriedkov vrátane mimoriadnych opravných prostriedkov). V predmetnom prípade účastník nemal možnosť podať odvolanie voči uzneseniu okresného súdu o odmietnutí dovolania a tak nemohol využiť opravné prostriedky na ochranu svojich práv a zákonom chránených záujmov.

7. Dovolací súd považuje dovolanie generálneho prokurátora za procesne prípustné a tak pristúpil k skúmaniu, či generálnym prokurátorom napadnuté právoplatné rozhodnutie súdu porušuje právo na spravodlivý proces alebo trpí vadami, ktoré majú za následok závažné porušenie práva, prípadne či potreba zrušiť napadnuté rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty.

8. Dovolací súd sa plne stotožnil so závermi uvedenými v podanom dovolaní, ktoré uviedol generálny prokurátor a v podrobnostiach na ne poukazuje. V danom prípade okresný súd vychádzal z nesprávneho zistenia, keď odmietnutím neopomenuteľného dediča s poukazom na existenciu závetu a listiny o vydedení, za účastníkov konania považoval iba závetných dedičov, pričom sám konštatoval, že predmetný stav je zvrátny na základe určenia neplatnosti závetu a listiny o vydedení. Avšak bez takéhoto relevantného určenia, sám vylúčil pôvodne zákonného dediča z konania. Zo zákonnej definície účastníka

konania o dedičstve súd negoval predpoklad úvahy o možnom postavení účastníka konania, ktorý je v ustanovení § 165 CMP vyjadrený v spojení „tí o ktorých sa možno dôvodne domnievať“. Nezákonným spôsobom, prostredníctvom svojho výkladu, zúžil okresný súd okruh účastníkov dedičského konania a následne odmietnutím procesného úkonu syna poručiť, (podaného odvolania), odňal mu možnosť konať pred súdom.

9. Okresný súd teda porušil právo na spravodlivý súdny proces, keď odmietol odvolanie B. D. (podávateľa podnetu) ako podané neoprávnenou osobou.

10. Z vyššie uvedených dôvodov dovolací súd zrušil uznesenie okresného súdu podľa ustanovení § 464 CSP a § 449 ods. 1 CSP.

11. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 464 CSP v spojení s § 453 ods. 3 CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.